

[Svend Nielsen.]

komme til at virke mindre godt eller daarligt — det vil i et og alt komme til at afhænge af, hvorledes Fængselsautoriteterne og de forskellige Institutioner vil bruge Loven. Alt for store Forventninger nærer jeg nu ikke til Loven i den Henseende, thi efter den Tendens, der i den nye Straffelov paa visse Omraader findes til at se meget mildt paa Handlinger, som uomtvistelig virker nedbrydende og svækkende for det enkelte Menneske og for Samfundet i sin Helhed, føler jeg mig ingenlunde særlig tryk med Hensyn til den nye Straffelovs gavnlige Virkninger for Samfundet paa dette Omraade. Forholdet er jo det, at den nye Straffelov er en meget elastisk Straffelov. Den kan i vidt Omfang bruges efter Dommerens Forgodtbefindende, og for saa vidt vil der jo være Mulighed for, at den kan bruges fornuftigt og komme til at virke godt, men nægtes kan det ikke, at for saa vidt Statsadvokaten og Rigsadvokaten vil tolerere det, kan der blive højst forskellige Straffe for den samme Forbrydelse i de forskellige Dele af Landet. Den københavnske Befolknings Retsopfattelse har jo givet sig besynderlige Udslag i forskellige Nævningekendelser, og skulde en saadan Opfattelse brede sig til Dommerkredse, vil den nye Straffelov give Muligheder for Domme, der kan virke i høj Grad stødende for Retfærdighedsfølelsen og svækkende for Befolkningens Retssans, og i saa Fald vil Loven komme til at virke i høj Grad skadeligt for Samfundet. Jeg vil haabe, at det ikke vil ske, men jeg frygter for, at det kan komme til at gaa saaledes.

Jeg har i Erklæringen endvidere givet Udtryk for en stærk Tvivl om, at vi gør rigtigt i at sætte visse Minimumsstraffe saa langt ned, som sket er. For saadanne Forbrydelser som f. Eks. Fosterdrab, Barnemord og Voldtægt er Strafminimum gaaet langt ned. Det er ganske givet, at Befolkningens Ansvarsfølelse og Pligtfølelse skræpes ikke ved en saadan Nedsættelse af Straffen, og det er lige saa sikkert, at Straffelovens forebyggende Virkninger reduceres i meget væsentlig Grad, næsten til ingenting, ved en saa lav Minimumsstraf. Jeg ved nok, at det undertiden anføres, at det er af Hensyn til Nævningerne, det er indført — det har den højtærede Justitsminister givet

Udtryk for her fra Talerstolen ved en tidligere Lejlighed —, idet man mener, at det vil være nemmere at faa Nævningerne til at dømme „skyldig“ i Barnemordsaffærer, naar vi har en saa lav Minimumsstraf, som den nye Straffelov fastsætter. For det første vil jeg dertil sige, at er der sket noget galt ved visse Nævningekendelser — og det er jeg tilbøjelig til at tro, at vi alle sammen har et Indtryk af —, er Straffeloven ikke den Plads, hvor det skal rettes, og for det andet vil disse lave Minimumsstraffe for Fosterdrab og Barnemord jo ikke kunne øve Virkning, i alt Fald kun en meget kortvarig Virkning, medmindre Dommerne virkelig ogsaa vil bruge disse Minimumsstraffe. Paa den anden Side, hvis det bliver almindeligt at bruge disse Minimumsstraffe, møder vi straks et andet uheldigt Forhold: saa vil det efterhaanden fæstne sig i Befolkningens Opfattelse, at det at dræbe et Barn er ikke noget særlig slemt eller noget særlig alvorligt efter Samfundets Mening, det koster kun en Maanedes Fængsel, saa er den Sag ude af Verden. Men jeg tror ikke paa, at der gror en livskraftigt Slægt eller et livskraftigt Samfund op, hvor man viser en saa afgørende Mangel paa alvorlig Villie til at værne og sikre Børnenes Liv. Naar man sætter en Maanedes Fængsel som eventuelt passende Straf for at dræbe et Barn, saa vurderer man ikke i det nuværende Samfund et Barns Liv til ret meget, saa har man efter mit Skøn sat Hensynet til den nuværende Slægts Behagelighed og Nydelse foran Hensynet til Slægtens Bestaaen, og jeg tror ikke, det er rigtigt eller klogt, at Rigsdagen gennem Loven giver Udtryk for en saadan Opfattelse. Jeg tror ikke paa, at et Slægtled, der er naaet til dette Standpunkt, skal se sin Fremtid i Møde med store Forventninger, thi det er ganske afgjort, at det er et Tegn paa, at det er en Slægt i Nedadgaaende.

Endvidere forstaar jeg heller ikke, hvad godt man mener at opnaa ved at indføre Straffrihed for at overlade utugtige Skrifter og Billeder til voksne Personer. At det skulde være til Gavn for Samfundet og det enkelte Menneske, at man letter Udbredelsen af pornografisk Litteratur eller Billeder, det kan da Flertallet ikke mene, men hvorfor i al Verden gør man det saa? Jeg synes nok, at de gode Hjem burde